

VINE CRĂCIUNUL!

#AutoriȘiIlustratoriRomâni

T.O. BOBE

Darul lui Moș Crăciun

Ilustrații de DONE STAN

A fost odată, ca niciodată... când, nu mai știu nici eu, atâta îmi amintesc că era în preajma Crăciunului. Gabi, Mihai și Bianca, doi băieți și o pisică, își scriu scrisorile către Moș Crăciun. Pe Gabi și Mihai îmi închipui că nu ți-e greu să-i vezi scriind scrisori. Dar pe Bianca? Ai văzut tu vreo pisică să scrie scrisori? Ei bine, trebuie să știi că scrisorile pe care le primește Moș Crăciun nu sunt chiar niște scrisori. Sigur, Moșul primește și scrisori obișnuite, dintre cele cu scrisul mărunț și cuminte sau dezordonat și grăbit, lungi sau scurte, de la copiii din toată lumea, închise în plicuri colorate și purtând pe ele adresa: Laponia, strada Decembrie, numărul 25. Dar el le primește și pe cele care nu au fost scrise niciodată. Pe acelea pe care copiii doar au visat sau au dorit să le scrie. În căsuța din Laponia, de Crăciun, orice gând sau vis al tău ajunge și este la fel cântărit și împlinit ca și dorințele pe care le aduc către Moșul scrisorile.

DRAGI JUNIORI,

Acesta n-a fost un an ca oricare altul, dar, credem noi, cei care iubim cărțile pentru copii și n-avem teamă să evadăm din real în imaginar, că am reușit să cărmim corabia Humanitas Junior către ape line. N-a fost ușor, dar v-am avut lângă noi pe voi, copiii (și părinții) pasionați de citit, și împreună ne-am distrat, ne-am jucat, am desenat, am participat la multe-multe concursuri, ne-am întâlnit virtual cu autori și ilustratori îndrăgiți, am organizat și susținut o mare campanie de încurajare a lecturii și am scris o carte. Ne bucurăm că sunteți prietenii noștri și vă mulțumim că iubiți cărțile Humanitas Junior.

Le suntem, de asemenea, recunoscători tuturor autorilor, ilustratorilor, traducătorilor și colaboratorilor care, cu entuziasm și bucurie, ne-au fost alături și ne-au ajutat din toate puterile să ajungem mai ușor la cititori.

Să ne revedem cu bine în 2021!

PREȚURI SPECIALE DE SĂRBĂTORI
LA TOATE CĂRȚILE PENTRU COPII
HUMANITAS JUNIOR!

25% REDUCERE

16 NOIEMBRIE - 31 DECEMBRIE

CELE MAI FRUMOASE CĂRȚI DE SĂRBĂTORI

#AutoriȘiIlustratoriRomâni

Ilustrații de DANIELA OLARU

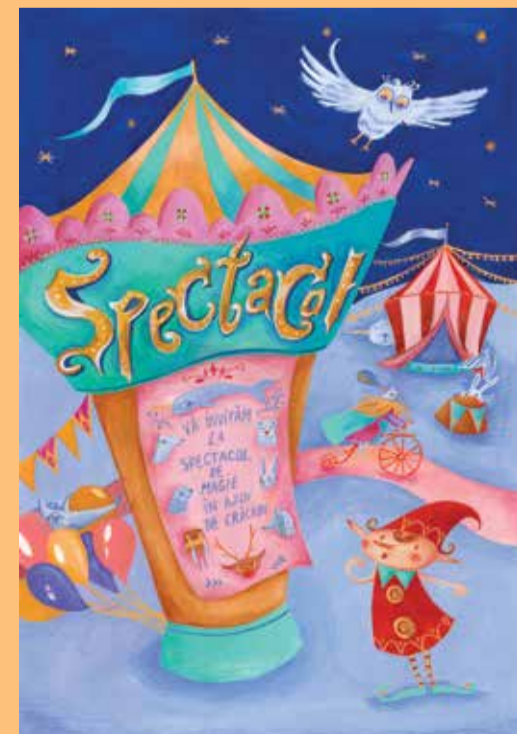
O carte frumoasă ca ziua de Crăciun, cu două coperte, două începuturi și două povești care se întâlnesc la mijlocul volumului.

Prima poveste, *Cea mai frumoasă noapte*, o legendă pentru animalele fabuloase, se petrece chiar în zilele noastre, într-o lume fără zăpadă, în care copiii nu se mai joacă cu bulgări, ci în rețea, iar farmecul sărbătorilor de iarnă a dispărut odată cu multe minuni ale naturii. Din această pricină, Moșul

pornește prin lume în căutarea unui convoi de animale fabuloase care să ia parte la un spectacol magic și să salveze Crăciunul.

A doua poveste, *Cea mai frumoasă zi*, o legendă pentru Merry Christmas, se petrece ajutorul celei mai frumoase sărbători, când Moșul descoperă o fetiță care nu se poate bucura de daruri pentru că nu o are alături pe mama, plecată departe, în altă țară. Ca să o aline, îi face cel mai neașteptat cadou: chiar povestea Crăciunului.

Două legende moderne în care oamenii și animalele se ajută reciproc pentru a putea reînvia „magia albă” a zăpezilor ce umpleau de farmec sărbătorile de odinioară.

Ilustratoarea Daniela Olaru a absolvit Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași, Facultatea de Arte Vizuale și Design și masteratul în grafică la aceeași facultate. Prin programul „Erasmus”, a studiat la Manchester School of Art și la Escola d'Art i Superior de Disseny de les Illes Balears, Palma de Mallorca. A participat cu lucrări la numeroase expoziții. La Humanitas Junior a ilustrat volumul *Aventuri în Țara lu Strolyx. Prima mea carte despre emoții* de Ioana Scoruș.

ÎN CURÂND

Copiii scriu și desenează

10+

În primăvara și vara lui 2020, când s-a închis lumea, noi ne-am hotărât să deschidem cărțile și să-i invităm pe toți juniorii să ni se alăture ca să evadăm împreună din real în imaginar. Iar ei au răspuns cu entuziasm, participând în număr copleșitor la două concursuri menite să le pună în valoare creativitatea: **Vreau să fiu ilustrator la Humanitas Junior!** și **Vreau să fiu povestitor la Humanitas Junior!**

În urma lor s-a născut această carte scrisă și desenată de copiii. Între copertele ei, zece povești cuceritoare, însoțite de ilustrații minunate sunt tot atâtea portali către lumi fabuloase.

Treceți-le pragul: veți călători în timp, veți descoperi regate pierdute, vă veți cufunda în vise stranii, veți descifra mistere, vă veți emoționa, vă veți bucura, veți trăi din plin și veți râde din toată inima.

Texte de

Shiraz Baruch

Ileana Coman

Ștefan Cucos

Ilinca Dăciulescu

Vlad Andrei Enache

Mihai Petre Panait

Ana Pasere

Gabriela Teodora Popescu

Ema Răducanu

Anastasia Tăbăcaru

Ilustrații de

Adela Prodan

Emilia Constandache

Ștefan Cucos

Mara Ioana Zaharia

Filip Iova

Alexandra Izabel Terțea

Gabriela Tudose

Ioana Aolăriți

Andrada Sfetcu

Maia Valeris Rizescu

HUMANITAS

Ai atâtea vieți
câte cărți ai citit

O CĂLĂTORIE FANTASTICĂ

#AutoriȘiIlustratoriRomâni

Seria
Prima aventură
pentru copii
ca tine

5+

Ilustrații de Raluca Burcă

Bun venit la bordul misiunii noastre spațiale!

Astăzi vom porni către Volta, o planetă îndepărtată și misterioasă, împreună cu Efrem, Alma și Titi, prieteni nedespărțiți, exploratori temerari și mari amatori de cunoaștere și prăjituri.

Aventura lor începe într-o zi aproape ca oricare alta, când, pe nepusă masă, becul care luminează încăperea unde se joacă ei prinde glas, se transformă într-o navă spațială uluitoare și pornește hai-hui prin Univers. Zborul interstelar le este însoțit povești nemaipomenite despre Cosmos, planete, galaxii, constelații, gravitație, imponderabilitate și câte și mai câte.

Odată ajunși la destinație, copiii descoperă o lume cum n-au mai văzut vreodată. Ca să aflați însă mai multe despre ea, va trebui să porniți și voi pe urmele lor. Aveți curaj?

Descoperiți Dicționarul de termeni științifici de la finalul cărții!

„Atât cât mi-aduc aminte, nu mi-au plăcut poveștile pentru copii nici când eram mic. Am trecut direct la *Cei trei muschetari*, *Copiii căpitanului Grant* și *Tom Sawyer*, iar Petre Ispirescu și *Povești nemuritoare* mi se păreau o corvoadă atunci când învățătoarea ni le dădea de citit. Senzația de corvoadă a reapărut după ce s-a născut Efrem și am început să-i citesc povești. De aceea, m-am apucat să le inventez eu. *Călătorie pe Volta, Planeta Becurilor* e bineînțeles o poveste pentru copii pe care încerc să îi fac să viseze și să îi învăț câte ceva. Dar e și pentru părinți, în speranța că vor avea o viață mai ușoară.“

Iulian Comănescu

Datorită felului în care s-a născut această poveste, două dintre cele patru personaje principale au corespondent în realitate: Alma este fetița Amaliei Enache de la Știrile PRO TV, care își încrucșează de ani buni munca de prezentator cu cea de reporter de teren. Efrem e băiatul Anei-Maria Caia, jurnalist, producător și personalitate media, care a preluat de curând comunicarea comisarului nostru european la Bruxelles, și – previzibil – al autorului. Alma și Efrem s-au împrietenit și au devenit nedespărțiți în Cișmigiu, începând de prin 2017. În 2020, suspină din cauza depărtării și a izolării care nu îi lasă să se vadă, fiindcă Efrem s-a mutat la Bruxelles.

Ilustratoarea Raluca Burcă a absolvit Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași, Facultatea de Arte Vizuale și Design, și a urmat un masterat în grafică la la Universitatea Națională de Arte București și altul la Universitatea de Arte Frumoase din Poznań, Polonia. A ilustrat cartea *Puiul de balaur, puiul de zmeu și puiul de om* de Florin Lăzărescu (Cartier, 2019).

CEL MAI FRUMOS CADOU

#AutoriȘiIlustratoriRomâni

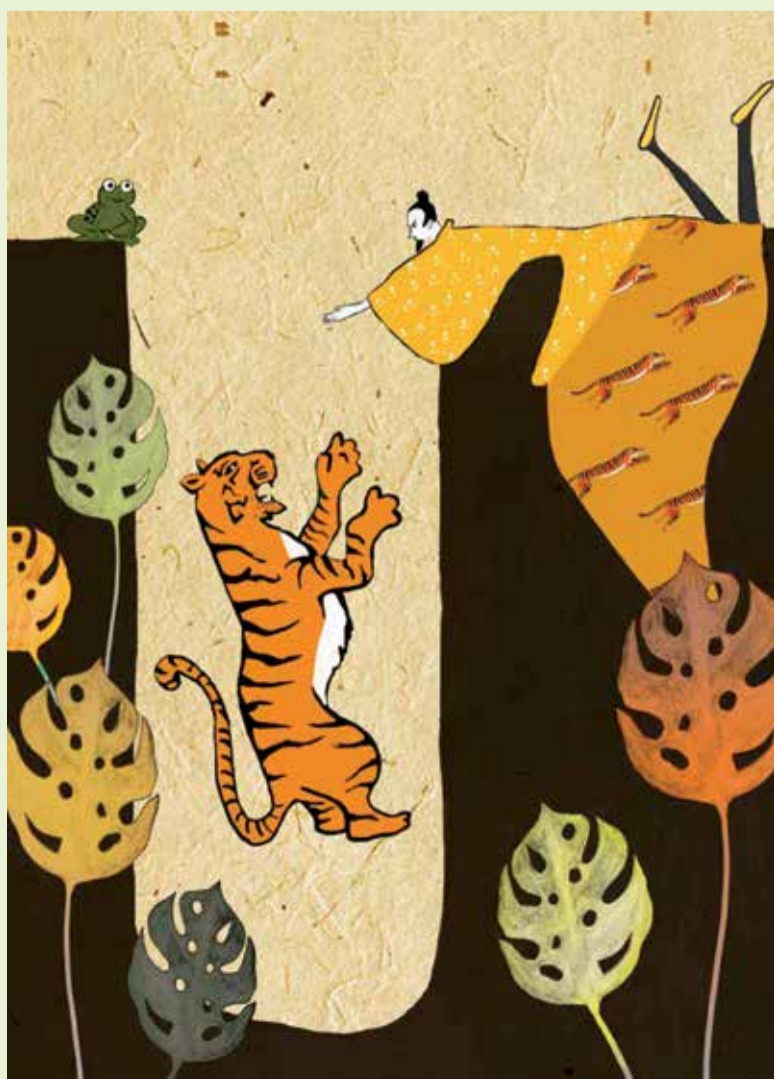

Selecție și traducere de ȘTEFAN LIICEANU
Ilustrații de ANA ALFIANU

„Cum se poate ca atât de puține cuvinte să spună atât de mult? Toate aceste pagini minunate m-au făcut fericit la gândul că, traducându-le, pot să le pun și la îndemâna altora.“

Ștefan Liiceanu

Trei povești cu tâlc, de o frumusețe rafinată și o simplitate cristalină, ne deschid o poartă către fascinanta Asie. Citindu-le, vom descoperi o sursă de înțelepciune la care vom putea reveni iar și iar, vom cădea pe gânduri sau vom râde împreună cu personajele care ne oferă iscusite lecții de viață: vom învăța de la cocorul serii să prețuim darurile care ni se fac, de la tigru nerecunoscător să apreciem bunătatea care ni se arată, iar de la câine și pisică să ne înțelegem cu cei care ne stau alături. Farmecul sofisticat al poveștilor e sporit, pagină după pagină, de ilustrații superbe, care prind în culorile lor esența unei lumi fără seamăn.

Căutați calendarul Humanitas Junior 2021 în toate librăriile Humanitas.

VINE CRĂCIUNUL!

#AutoriȘiIlustratoriRomâni

5+

Ian este un copil ca oricare altul, „nici supărăcios, nici exagerat de vesel, nici vorbăreț, nici cuminte mereu”. Are parte de grija oamenilor mari, de cadouri frumoase și de brazi minunat împodobii de sărbători. Cu toate acestea, uneori băiatul se simte singur și nu-și dorește nimic mai mult pe lume decât ca Moșul, dacă există cu adevărat, să-l ia și să-l ducă într-o poveste numai a lui! Iar într-o noapte magică, ceva nebănuit i se întâmplă... Ceva care îi aduce înapoi bucuria Crăciunului. O carte frumoasă și emoționantă despre visuri care se adevăresc și puterea poveștilor de a crește binele din oameni.

„Liana a scris o povestioară ca un con de căldură sufletească. Ți-e cald și te simți în siguranță în cartea ei. Îți face bine la suflet și parcă respiri aer mai pur când o citești. S-a născut din nevoia ei de a le mulțumi tuturor acelor oameni cu ajutorul cărora miracolele devin posibile. Avem atâtea nevoie să credem în miracole și să încercăm să le înfăptuim! Miracolul cel mai mare este iubirea, și tare mai avem nevoie de ea! P.S. Eu știu că Moș Crăciun există și știu că și tu știi.”

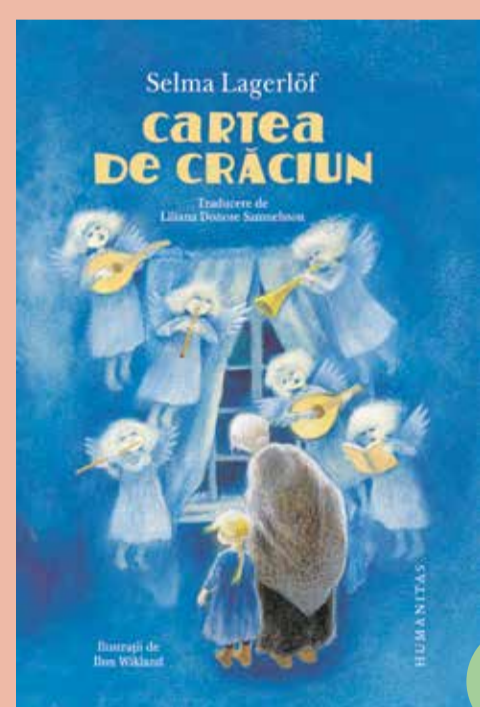
Oana Pellea

3+

O poveste încântătoare despre noaptea magică de Ajun...

Când un clinchet cristalin o trezește din somn, Ollie, o fetiță de-o șchioapă, descoperă că sunetul melodios vine de la hamul tivit cu clopoței de argint al unui ren fermecat. Cei doi se împrietesc și, înainte ca Moșul să apuce să împartă darurile, pornesc în zbor peste mări sclipind în lumina lunii și fără acoperite de o pătură pufoasă de zăpadă, într-o aventură fantastică, pe care n-o vor uita niciodată.

8+

Traducere din suedeză de Liliana Donose Samuelsson
Ilustrații de Ilon Wikland

Povestirile Selmei Lagerlöf sunt citite și recitate, în perioada Crăciunului, pretutindeni în lume: amintiri din copilărie, când bunica îi spunea povești la gura sobei, întâmplări din viața oamenilor de rând și legende despre Isus, mituri nordice, istorioare adunate din misteriosul Orient. Cu un talent narativ inegalabil, autoarea transmite astfel cititorilor de toate vârstele un mesaj al iubirii, un îndemn la modestie, bunătate și înțelegere. Lucruri care țin de cald în seri reci și a căror lumină străbate, chiar după ce închizi cartea, lungile nopți de iarnă.

„În opinia mea, nici una dintre romancierile de mare talent sau geniale nu o depășește pe Selma Lagerlöf.”

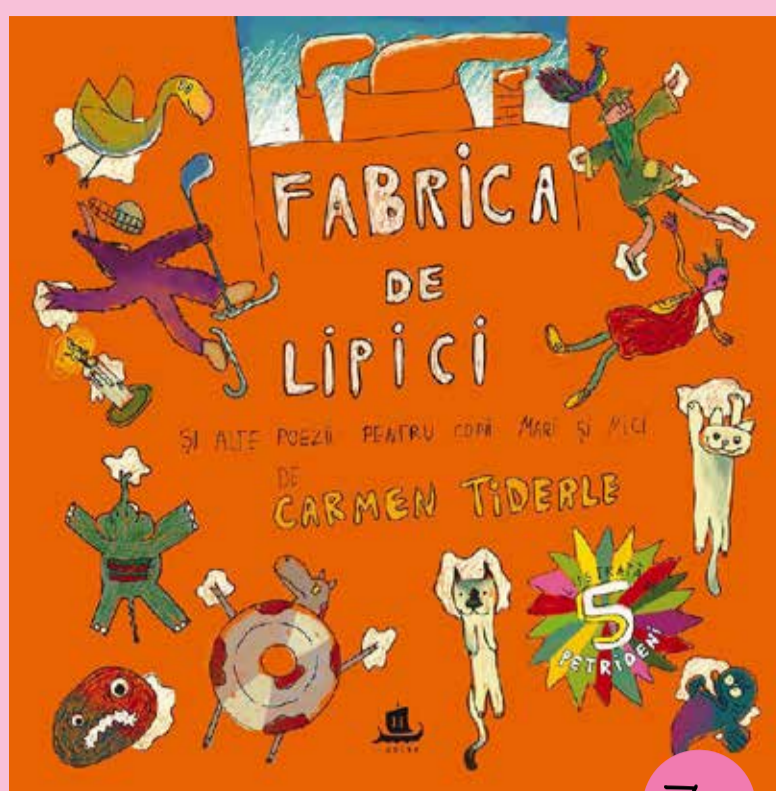
Marguerite Yourcenar

„Fiecare carte a acestei mari povestitoare ne aduce dovezi fără seamăn ale artei sale... Nimeni în Europa nu poate spune povești atât de frumos ca ea.”

Hermann Hesse

CĂRȚI DE TOP 2020

#AutoriȘiIlustratoriRomâni

7+

Ilustrată de 5 PETRIDENI

Carmen Tiderle, o știți, scrie cărți amuzante pentru copii, e mama lui Dor & Ro, și locuiește într-o casă albastră unde i-au venit majoritatea ideilor pentru această carte. Ar fi putut să le aibă în călătorii, dar... *hello*, a fost pandemie.

Vali Petridean, îl știți și pe el, e ilustrator, art director, șeful trupei Trip Manilla și tatăl lui Ilai, Aron și David, alături de care a ilustrat această carte. (Al cincilea Petridean e Ioana, mama Petridenilor juniori, care a intervenit la răstimpuri în procesul de creație.)

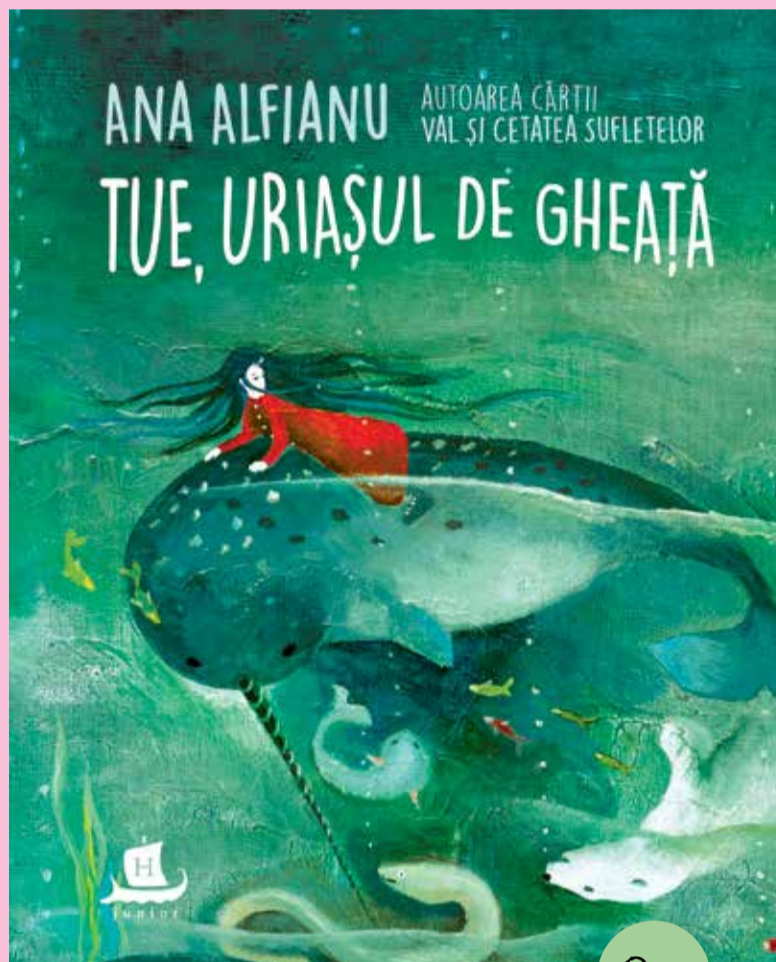
Fabrica de lipici e o carte superamuzantă care oferă răspunsuri trăsnete la întrebările care nu ne dau pace: De ce zice ursul „mor”, și nu „trăiesc”? Cum fabrici lipici fără să te lipești? Dacă zmeii-copii mănâncă prințese expirate, li se face rău? Ștefan cel Mare era mare și când era mic? Extraterestrii dau teste? Ce sfaturi primesc dracii de la părinții lor? Pietrele își amintesc de Epoca de Piatră? Oare o

să mă mai pot dezlipi de cartea asta vreodată? Aflați dezlegările acestor mistere din noua ispravă în versuri și desene colorate a lui Carmen Tiderle și Vali Petridean!

Fabrica de lipici este un produs multimedia. O veți putea citi, asculta și viziona. Dacă veți scana QR-code-ul de la fiecare pagină, veți asculta poeziile în lectura autoarei și veți vedea cum au fost făcute desenele la 10 mâini de cei 5 Petrideni.

De aceiași autori

8+

O poveste frumoasă și emoționantă despre ispita de a te îndepărta de ceilalți, căreia îi cădem, la răstimpuri, pradă cu toții. Miranda, o fată singuratică de pe fabuloasa insulă Rós, e tentată să se refugieze în bogata-i lume interioară, dar descoperă că singurătate fericită nu există și că în viață ai nevoie de prieteni. De prieteni care să te facă să râzi.

„Dacă ați citit vreodată basmul despre Inimă-Rece, știți deja că nu toate inimile sunt la fel. În cartea aceasta veți da însă peste un ghețar în care bate o inimă caldă

și peste un tâmplar în a cărui inimă crește un ghimpe. (Cine n-a avut măcar o dată un ghimpe în inimă? Imposibil! Despre asta e vorba!) Apoi mai e Miranda, care nu îmbătrânește (cum nici noi, cititorii de povești), și un fel de duh rău, Zazar Zimrig, pe care ați face bine să nu-l întâlniți niciodată, deși asta e greu de crezut. Așa că e mai bine să fiți preveniți: trebuie să-i spuneți nu. Toți au loc pe ghețarul Tue, care seamănă bine cu orice tărâm (de basm) locuit. După ce citiți cartea, vă rog să nu uitați două lucruri. Primul: frica îți trece dacă râzi. Al doilea: când ți-e foarte dor de un prieten, trebuie să te gândești tare, tare la el și poate o să-ți bată la ușă.”

Ioana Pârvulescu

8+

Ilustrații de JOANNA BUCUR

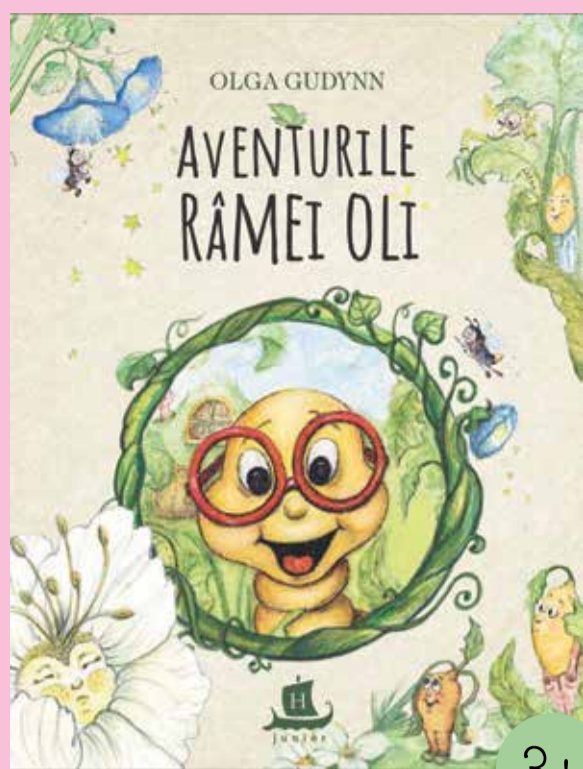
Finn Stormwind are tot ce-și dorește un băiat de 11 ani de pe Terria, ba chiar mai mult decât atât: e ucenic-vrăjitor, poate să zboare pe aripi de vânt, are o baghetă magică în formă de fulger și un dragon de culoarea cerului. Dar viitorul lui strălucit de arhimagician se schimbă într-o clipă atunci când își pierde puterile în urma unui accident ciudat. Magistrul-vrăjitor la care e ucenic îl sfătuiește să-și găsească altă

meserie, iar de la un pitic nesuferit aude că nu mai are nicio șansă să-și redobândească magia. Singura lui salvare pare să fie o carte magică despre care nimeni – nici măcar ucenicii celor mai puternici trei arhimagicieni de pe Terria – nu știe unde se află. De parcă asta nu era de-ajuns, din Ținutul de la Răsărit vin vești despre o mare primejdie. Oare va reuși Finn să dezlege misterul cărții și să-și recapete puterile magice?

CĂRȚI DE TOP 2020

#AutoriȘiIlustratoriRomâni

3+

Faceți cunoștință cu Oliver – Oli pentru prieteni –, o rămă nostimă cu ochelari roșii, mare amatoare de călătorii și de visat cu ochii deschiși. Pentru că își dorește din toate puterile să vadă ce se află dincolo de Dealul Plopiilor, unde trăiește de când se știe, Oli are parte de aventura vieții lui: ajunge, cum necum, într-o grădină magică, descoperă cum se leagă între ele toate lucrurile din natură, înțelege de ce fructele și legumele au puteri miraculoase și sunt cei mai grozavi supereroi, se luptă cu un dușman de temut și, mai cu seamă, își face o mulțime de prieteni.

Aventurile ramei Oli, acum într-o ediție nouă, îndelung dichisită, este o poveste frumoasă despre prietenie, înțelepciune și curaj, din care aflăm că nimeni nu-i prea mic pentru vise mari și că, dacă îți dorești cu adevărat, poți!

3+

Ilustrații de DANIELA OLARU

Ioana Scoruş, psihanalist cu experiență îndelungată, s-a hotărât să aștearnă pe hârtie cinci povești terapeutice, numai bune să îi învețe pe copii câte ceva despre emoții și despre suflet. Așa s-a născut *Aventuri în Țara lui Strolyx*, o carte frumoasă și amuzantă, de citit (și de desenat) împreună cu părinții.

Ați auzit vreodată de strolycși? Nu? Ei bine, sunt niște creaturi tare misterioase. Au o blană pufoasă ca a urșilor polari, își schimbă culoarea când te aștepți mai puțin și se hrănesc cu lere, micole, bezuți și alte poame nemaivăzute. Dar nu asta este cel mai ciudat lucru. Mai de mirare este că niciun locuitor al Țării lui Strolyx nu știe ce-i bucuria ori tristețea și nici răsul sau plânsul. Noroc cu Mira și Hak, doi copii de vârsta ta, care ajung în acest ținut de basm și, după multe aventuri, îi învață pe strolycși un curcubeu de emoții.

10+

Ilustrații de ANA AFIANU

Puține cărți s-au bucurat vreodată de o faimă mai mare decât *1001 de nopți*, un adevărat triumf al imaginației omenestii! Publicată la mijlocul secolului trecut, această primă adaptare românească pentru copii a fermecat pentru totdeauna generații de tineri cititori și, fără îndoială, va continua să o facă multă vreme acum încolo.

H ACADEMIA JUNIORIIOR

Prima mea școală!

10 CĂRȚI DE ACTIVITĂȚI INTELIGENTE ȘI DISTRACTIVE PENTRU GRUPA MICĂ

CEI MICI VOR ÎNVĂȚA SĂ:

- țină un creion;
- recunoască culorile principale;
- numească părțile corpului;
- răspundă la diverse întrebări în propoziții simple;
- înțeleagă și să identifice primii termeni matematici.

10 cărți educative

cărți de activități

cărți de exerciții

un manual pentru părinți

Spor la învățat acasă și la grădiniță!

ALEGEREA LUI MIHNEA

Această carte aduce laolaltă toate emoțiile, tristețea, bucuria, mânia, teama, uimirea și admirația. Citind-o, devii empatic față de Clementine, personajul principal. Aripile imaginației să va ducă spre locuri magice!

Mihnea

O campanie inițiată de H Junior și susținută de DICA FM

CITIM ÎMPREUNĂ!
Fii exemplul copilului tău!

Din carte în carte până departe!

Dragi copii și dragi părinți, vă mulțumim pentru poveștile emoționante despre bucuria adusă de cărți în viața voastră și pentru fotografiile minunate înscrise în campania noastră de încurajare a lecturii. Ne-am gândit că toate merită deopotrivă să fie cunoscute și ne pare rău că, din lipsa spațiului, nu am putut publica textele în întregime. Sperăm însă că le-am surprins esența și că fiecare dintre poveștile pe care le veți citi mai jos reprezintă o cale de a vă apropia de cărți și unii de alții.

Mark are zece ani și oricine îl cunoaște știe că bucuria lui cea mai mare este cititul. Tare ne place să pierdem vremea în librăria noastră preferată, să parcurgem toate titlurile noi, pentru ca mai apoi să ne alegem „prada” pentru săptămâna ce urmează! În fotografii sunt eu, împreună cu el, relaxându-ne într-o zi de vară. Magia de a savura o carte bună și de a discuta apoi despre ea ne apropie așa cum nimic altceva nu o poate face. E modul nostru de conectare cel mai intim și mai profund. Cititul este bucuria noastră!
— Alina Agoston

Îmi place să cred că, pe de o parte, dacă investim în cultura copiilor noștri, ei vor deveni niște adulți care vor putea să gândească, să facă alegeri, să fie înțelepți, iar, pe de altă parte, se creează și o legătură între noi atunci când citim. — Larisa Marin

Iubim cărțile, avem mereu o carte cu noi în ghiozdan. Marius are și bibliotecă proprie, dar împrumutăm cu drag de la bibliotecă. Sper ca dragostea de carte să dăinuie și peste ani și îmi doresc un copil care să citească.
— Nicoleta Panait

Citim în fiecare seară povești, povești deja memorate de Tudor, 4 anișori. Ca mamă,

Fiica mea, Alexandra, de 9 ani, iubește cărțile la nebunie și citește cu pasiune zilnic. În perioada aceasta grea, pandemică, a citit peste 40 de titluri. Citim împreună când suntem și noi, părinții, liberi.
— Andreea Pașcalău

Mami, Alex, 10 ani, Mara, 11 ani și Raluca, 2 ani, suntem o echipă de exploratori! Seară de seară citim, povestim și inventăm povești. — Alina Rădulescu

Pentru ca un copil să prindă drag de cărți, în primul rând tu, ca părinte, trebuie să fii un exemplu pentru el. În casa noastră nu au lipsit niciodată cărțile și lectura. Luca e pasionat de cărți de mic Momentele de lectură în familie sunt foarte importante și cred că lectura ar trebui să fie un stil de viață. Pentru mine investiția în cărți pentru copilul meu este o prioritate. — Annamaria Ionel

Vizităm cel puțin o dată pe lună o librărie împreună și cumpărăm cărți. Avem loc dedicat în bibliotecă pentru literatura pentru copii, discutăm despre cărțile pe care le citim, înainte de culcare avem momentele dedicate lecturii încă de când Emilia avea 3 ani. Adică construim un iubitor de cărți. — Ana-Maria Sacrieru

Acum la 1 an și aproape 4 luni, Călin are răbdare să citim povestioare scurte, îmi arată cu degetul ce recunoaște și e foarte atent la intonația mea. Mai mult, îmi zâmbește aprobator noaptea când se trezește și mă vede citind lângă el. Abia atunci apuc să mai citesc și eu din cărțile mele. Abia aștept să citim cât mai multe cărți împreună! — Cornelia Popa

Fiul meu cel mare, care are 7 ani, citește singur acum, de plăcere. Dimineața, se trezește mai devreme ca să termine cartea pe care a început-o cu o zi înainte. Cel mic, care are 3 ani, se duce singur la bibliotecă și-și ia cartea pe care vrea să i-o citim sau pe care vrea să o „citească”. — Daniela Popa

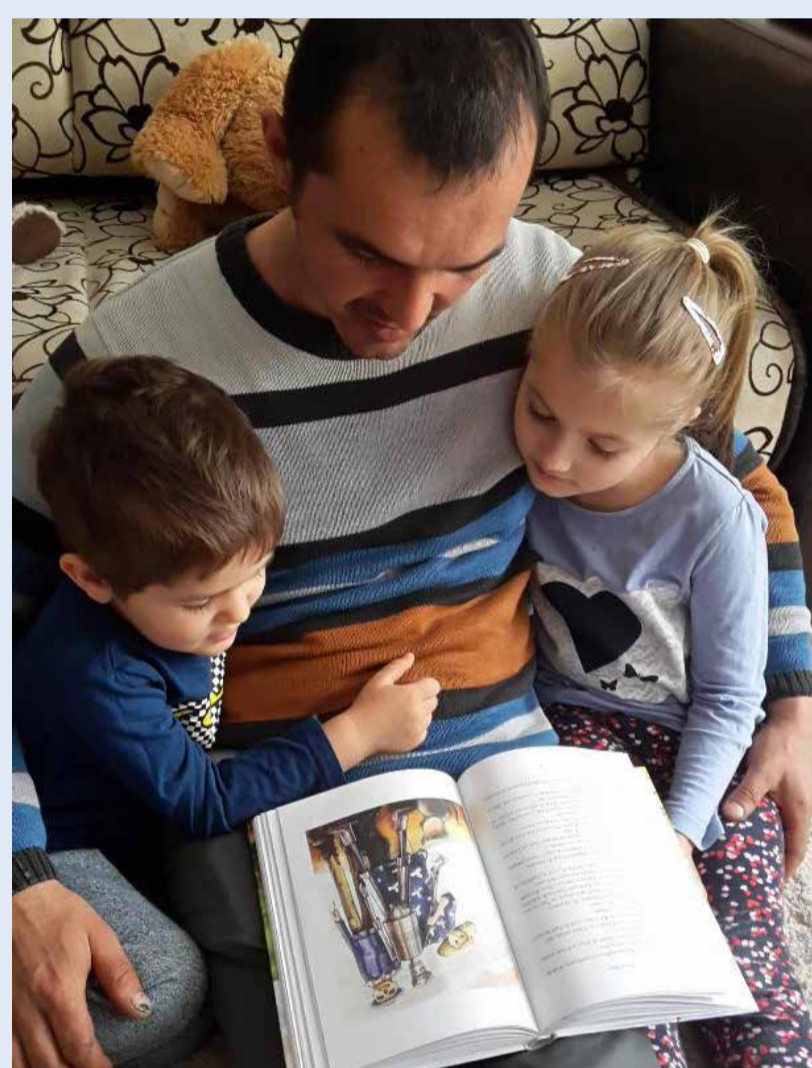
Plăcerea lecturii mi se pare un privilegiu și sunt recunoscătoare pentru faptul că îl am. Îmi doresc foarte mult ca și copilul meu să aibă acest privilegiu. Îmi doresc să citească cu lanterna sub pătură (stingerea s-a dat demult!!!) pentru că nu poate adormi până nu află ce se întâmplă în carte. De aceea, la noi în casă, cititul nu a fost niciodată amânat, indiferent de cât de obosiți am fost. — Florina Arsenie

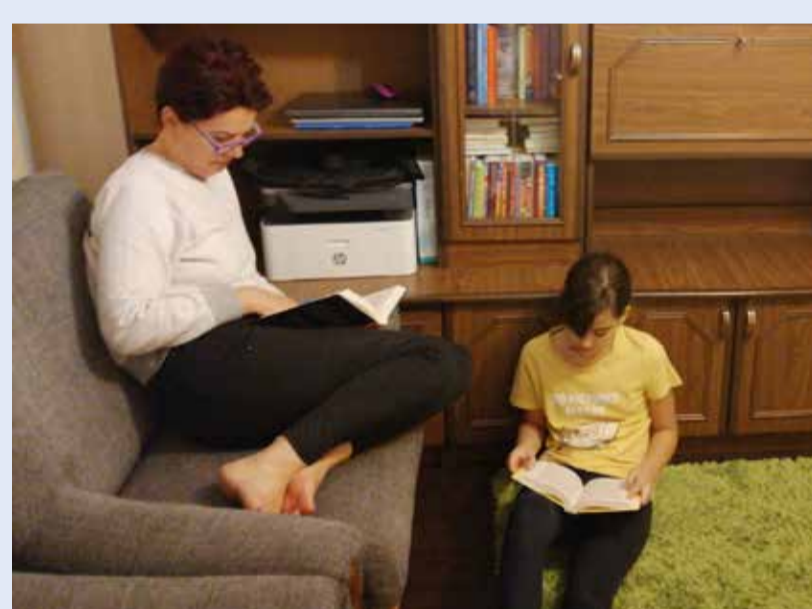
Mă numesc Claudiu și locuiesc în Bacău. De mic copil mama mea mi-a insuflat dragostea pentru cărți, iar acum, seară de seară, îi citesc fiului meu câte 2-3 povești. Mihai este fascinat de poveștile pe care i le citesc. La 5 ani și jumătate, deja citește povești cu text puțin pe pagină și se ambiționează să continue aventura în lumea cărților. — Claudiu Vlad Ciuta

Îi citesc zilnic povești lui Fabian (5 ani), și cu și fără imagini. După ce citim, se uită la poze și e ca și cum își citește lui însuși. Cred că pentru el cartea devine un refugiu... în fața plictiselii sau a supărării. — Marianne Csakli

„Tatiiii, citim?” Așa începe aventura. Cititul împreună e legătura noastră specială, momentul când le dăruiesc mai mult decât o poveste. Fiecare clipă petrecută împreună citind o să intre în tezaurul lor de amintiri prețioase alături de cozonacii mamei și blândețea bunicii. Învățându-i să citească, îi învăț să iubească aventura, cartea, natura și oamenii. — Marius Nițu

Dacă ar fi să răspund la întrebarea „Cum se crește un cititor?” aș spune că se crește cumpărându-i cărți și prin puterea exemplului, dar ar fi nedrept să nu menționez marele aport al unui dascăl dedicat, doamna învățătoare, care a insuflat în copii dragostea pentru cărți, muzică, pictură de la o vârstă fragedă! Ilinca (11 ani) e mare amatoare de *fantasy*, dar nu numai, citește mult și de demult, cu drag, cu interes și curiozitatea proprie copiilor. Ne bucurăm de momentele petrecute citind, chiar dacă doar în weekenduri, dar rămâne satisfacția timpului de calitate petrecut împreună! — Luminița Badachi

Darius are o bibliotecă foarte bogată, i-am adunat cărți de peste tot și ne-am obișnuit să citim dimineața, imediat după trezire, seara, înainte de culcare, și oricând putem în timpul zilei (la masă, pe balcon). Uneori doarme cu câte o carte care îi e dragă în acel moment. De asemenea, îi povestesc lui Darius despre cărțile mele. Vrea să știe despre ce citesc, plăcându-i mai ales copertele care înfățișează copii și să afle despre personajele copii și numele lor. — Diana Tout

I-am spus lui Darius la un moment dat că așa cum corpul are nevoie de mâncare, și mintea are nevoie de cărți. Câteodată citim fiecare din cartea lui, unul lângă celălalt, el uitându-se la imagini și inventând povești. Îi citesc și în maghiară și în engleză. De multe ori, îi place să mă întrebe la ce pagină sunt la cărțile mele. — Zsolt Tout

Lorena are 9 ani și devorează toate cărțile care-i cad în mână. Am început să citim împreună pe la un an, din cărțile cu numere și culori. Apoi am cumpărat litere magnetice cu care ne-am jucat și așa a învățat toate literele până la 2 ani. De la 5 ani și jumătate a început să citească singură. Am citit împreună zilnic și ne-am făcut un ritual de a citi în fiecare seară înainte de culcare, pe care îl respectăm și acum, dar fiecare citește pentru ea. — Camelia Soare

Povestea noastră cu cititul împreună a început cam pe când când Vlad avea 3 ani și a avut răbdare pentru prima dată să-i citesc o poveste, *Aladin*. În 2017 și-a dorit să le spunem și altor copii despre cărți și i-a venit ideea să ne creăm o pagină de Facebook unde să vorbim despre cărțile citite și unde le citește copiilor sau le povestește ce-a citit. Fiindcă am avut noroc să ne apară în cale oameni pasionați de cărți, care au știut ce este actual și ce îi atrage pe copiii și, evident, prin exemplul propriu, am reușit să creștem un cititor pasionat. Acum are 9 ani și 10 luni și are pe un grup unde activez o rubrică numită „Colțisorul de lectură”. Acolo scrie despre cărțile citite și face recomandări. Sunt o cititoare pasionată, mândră mamă a unui cititor junior pasionat. — Georgeta Ghilă

Sabrina Comărniceanu este o fetiță de 3 ani care debordează de imaginație și este înzestrată cu o curiozitate nativă care o face să aibă răbdare să afle învățămintele din cărți. Sunt cele mai minunate și bine folosite momente mamă-fică. În curând vom reuși să o acaparăm și pe surioara ei mai mică. În fiecare zi ne transpunem în lumea minunată a cărților, din care aducem în lumea reală cele mai utile idei. Vă mulțumim că ne inspirați în alegerea celor mai de calitate cărți. — Bianca Baum

Cu primul copil am stat în brațe de când avea câteva luni și ne-am uitat împreună pe cărțile. Când a venit pe lume Catinca, sora mai mare i-a făcut loc și ei în brațele mele, la citit. Iar acum, când a crescut, Catinca îl ține în brațe pe Barb, bebelușul ei de pluș, și îi citește, așa cum a văzut că se face cu copiii mici. — Roxana Dăciulescu

Adriana Mezdrea și fiica ei Ștefania, în vârstă de 5 ani și 9 luni, și-au făcut un obicei zilnic din a citi împreună.

La noi în casă se citește zilnic. Casian (4 ani) și Damaris (4 luni) au o rutină care, de patru ani de zile, nu ne lasă să adormim fără povestea de „noapte bună“. Chiar și cel mai mic membru al familiei începe să fie numai ochi și urechi. Sunt faine, poveștile, ce să mai vorbim! — Sânziana Ciocan

Este, într-adevăr, dificil să convingi un copil să citească, însă nu este imposibil, mai ales dacă ai un copil curios. Noi am început această „cursă“ împreună cam acum 3 ani, când fiica noastră avea 7 ani. Am început cu povești, lecturi școlare. Eu, ca părinte, sunt super încântată văzând că-i place să citească, ne povestim impresii despre cărțile pe care le citim. — Diana Coblîș

Eu iubesc cărțile încă de mic copil, iar sursa principală era biblioteca satului unde locuiam, Putna, județul Suceava. Apoi am reușit să-mi cumpăr cărțile pe care doream să le am în bibliotecă. Fiicei mele, Ioana, i-am citit și spus povești de când era în burtica mea, apoi am continuat, astfel încât biblioteca a devenit neîncăpătoare. Acum, la 7 ani, citește o carte de 120 pagini în 2 zile și abia așteaptă să descopere o nouă poveste, o nouă aventură, un nou personaj. Citim împreună în fiecare seară, iar acest moment este special pentru noi. — Nicoleta Ciută

Fascinația fetiței noastre pentru citit a început de foarte mult timp. Acum, la cei 3 anișori ai ei, are propria bibliotecă și în fiecare seară își alege singură 4-5 cărți pe care i le citim. Este una din regulile frumoase ale casei noastre. Înainte de culcare ne transpunem într-o lume plină de povești. — Marian Buculei

Cititul este un refugiu al zilelor noastre, în vreme de pandemie. Când citesc cu băiețelul meu, fiecare din noi povestește

paginile citite, apoi încercăm să le refacem cu propriile idei, așa cum ne-ar plăcea nouă dacă am fi scris noi înșine poveștile. Lăsați copiii să-și imagineze propriile povești și să viseze cu ochii deschiși! — Mihaela Zaharia

Rareș și Daria citesc oricând și oriunde. Începând cu scările librăriei, în mașină, în autobuz, în parc, în pauze, la școală, la grădiniță (doamna educatoare l-a încurajat pe Rareș să-și aducă carticica preferată, din care le citește cu mare drag, astfel că avem pregătit zilnic „pachetul cu cărți“), în curte cu prietenii (Daria a înființat „Clubul de lectură al copiilor din complex“), la munte, la mare, oriunde mergem și avem câteva minute libere... Citim! — Alina Balaban

I-am citi lui Radu-Andrei de când s-a născut. A învățat literele la 2 anișori, iar la 4 ani citea cursiv povești singurel. Acum, la 6 ani, are o colecție foarte frumoasă de cărți de povești. Copilul este impresionat de cărțile ilustrate cu măiestrie și e fascinat de lumea poveștilor. Cred că așa se crește un mic cititor... Ne place să ne petrecem adeseori după-amiezele în librării, răsfoind cărți și abia așteptăm s-o facem din nou. Luăm cu noi în bagaje cărți oriunde ne ducem în vacanță. În felul acesta ne simțim acasă. — Costiana Pahome

Ceea ce mi se pare esențial, dincolo de cititul în sine, este discuția pe marginea lecturii și rememorarea și reiterarea celor mai importante momente pe care le-a citit. La această vârstă provocarea cititului este cu atât mai mare, însă puterea exemplului este puternică. Niciun *device* nu te poate transpune în lumea magică a literelor și nu generează emoții atât de puternice precum o fac cărțile pe care le citim. Einstein spunea că dacă vrei să ai un copil inteligent, trebuie să îi citești povești. Dacă vrei să fie și mai inteligent, citește-i și mai multe povești! — Andreea Ionescu

În fiecare weekend încercăm să menținem acest obicei plăcut. — Diana Maria și Maria Antonia Cirlea

Credem că un cititor se crește, nu se naște. Îi citim Ioanei înainte de somn, îi cumpărăm cărți, care sunt răspândite în toată casă, ne vede și pe noi citind, legăm experiențele

noastre zilnice de cărți. Fotografia aceasta este specială pentru noi fiindcă ne amintește de prima participare la un club de carte, „Fanbook“, în Librăria Humanitas de la Cișmigiu. Înconjurată de cărți și de cititori, fetița noastră s-a simțit ca acasă și a fost fericită. — Marilena Șerban

Fetița mea, Nikole, are 3 ani (abia împliniți) și iubește cărțile. Încă de când era în burtică îi citeam povești. Când era bebe, iubea cărțile colorate care scoteau și sunete. Acum, la 3 ani, „citește“ singură. — Georgiana Guerra

Mi-a fost foarte greu să aleg o poză cu fiul meu, Mihai (5 ani), și cu mine sau tatăl lui citind, pentru că avem multe, în multe locuri. Am ales până la urmă o poză cu noi doi și mama mea la Bookfest 2019, pentru a ilustra această pasiune trans-generațională din familia noastră (pe tricoul lui scrie „Oferă-ți timp pentru lectură!“ și a făcut senzație cu el încă din 2018). Încă de la 2 ani i-am făcut abonament la Institutul Francez și la biblioteca de cartier, pe lângă faptul că i-am citit și l-am înconjurat de cărți de când s-a născut. I-am pus la dispoziție cărți de nivelul lui, iar pe măsură ce a crescut am ocupat vreo două rafturi din biblioteca familiei cu cărțile lui. În plus, tot de pe la 2 ani și jumătate, l-am dus la Bookfest și Gaudeamus în fiecare an. Acum petrece zilnic intervale de timp răsfoind singur cărți, inventând el povești și citind împreună, iar de ziua lui și de Crăciun anul acesta și-a dorit în mare parte cărți – muzicale, cu clape, cu povești din desene animate. Așadar, cred că ne-am atins scopul și am format deja un mic cititor. De-abia aștept să văd cât de departe îl va duce această pasiune! — Irina Trancă

Gabriel (7 ani) ar putea citi și singur, Lucas (5 ani) a început și el să silabisească, dar ne-am făcut ritualul asta: eu să le citesc cu voce tare, ori de câte ori am ocazia, iar mama lor să le inventeze povești de noapte bună. Mă gândesc că asta vine dintr-o anumită tradiție pe care noi am perpetuat-o fără să ne gândim prea mult: și mie, și soției mele, părinții ne-au citit de când eram mici, așa că noi am preluat ștafeta și le citim cam tot ce apucăm. Și sperăm ca tradiția asta s-o perpetueze și ei, când va veni vremea, și de pe hârtie, și de pe orice suport s-o mai inventa până atunci. — Radu Deliu

De la bunicul am învățat să iubesc cărțile... În copilăria mea nu erau atât de multe cărți, copiii de astăzi sunt tare norocoși! Și fetelor mele am încercat să le transmit dragostea de carte... Se pare că în timp, cu răbdare, am reușit! Ilinca, 13 ani, e o devoratoare de cărți. Anisia, 5 ani, ascultă cu drag povești și descoperă literele. Citim acasă, citim în vacanțe, organizăm picnicuri cu lectură, spații pentru citit, le iau și la atelierele pe care le țin copiilor de la școală. Puterea exemplului e importantă! — Alisa Moraru

Din octombrie pornim lectura de seară. Vara e mai greu. Stăm mult pe afară, intrăm în casă oboseite de biciclete/trotinete/role/prieteni/jocuri/alerget. Dar toamna târziu începe aventura, până prin martie. Comandăm cărți, mergem la librării și ne aprovizionăm. Serile sunt ale noastre, ale fetelor. În camera lor, noi trei, în pijamăluțe călduroase, șușotim, povestim, privim pozele și citim. Cea mică ar vrea mai multe desene pe pagină. Eu miros de fiecare dată cartea nouă. Îmi place, îmi amintește de bucuria fetei care strângea greu mărunțișul până își cumpăra o carte nouă. Cea mare e atentă, foarte atentă și, pe lângă povești, apreciază că este lângă mine. O admir pentru că simte instinctiv că acestea sunt momente speciale pentru noi și se bucură de fiecare. Nu știu cât timp li se va mai părea magic momentul poveștii de seară. Dar știu că eu mă voi bucura până în ultima clipă.
— Teodora Acatincai

Am avut norocul să cresc în casa bunicii care, filolog și bibliotecar fiind, m-a învățat că viața este precum o poveste, o poveste mărunță, care trebuie povestită. Firul epic este presărat cu „părți bune și părți mai puțin bune”, obișnuia să îmi spună bunica, iar când o rugam să sară peste părțile neplăcute, ea spunea că acest lucru nu este posibil. Ambele fac parte din poveste, iar fără una dintre ele aceasta nu ar fi completă. Acum, când bunicii mei sunt poveste și vis, biblioteca familiei este tot în casa „de pe deal”, servind ca loc de joc și bucurie pentru fetița mea, Liora. Citim povești nemuritoare cu prinți și prințese, balauri, căpcăuni, dinozauri, vrăjitoare și vrăjitori – buni și răi –, cu personaje fantastice și oameni obișnuiți, iar la rândul nostru inventăm povești. Explorăm spațiul și galaxiile, lumea micilor necuvântătoare, intrăm în interiorul fascinantului corp uman și înțelegem la ce ne ajută matematica. Mai apoi, când ne mai plictisim, intrăm noi înșine în marile povești ale lumii, devenim cei trei muschetari ai poveștilor: eu, soțul meu și Liora, iar ajutați de imaginație le reinterprețăm și le răstălmăcim. Liora este acum fascinată de personaje negative, astfel că și-a propus să le arate „zâmbetul lumii” antieroiilor: Maleficent, Bellatrix Lestrange, Contelui Olaf, Vrăjitoarei Albe, lui Sauron sau lui Tom Marvolo Riddle. Așa a învățat Liora să facă față ideii de nedreptate, de frustrare, de egoism, frică și pierdere. Astfel, citim, pentru a ne dezvolta moral, intelectual și emoțional, pentru a ne depăși propriile insecurități și limite, pentru a trage învățăminte. Mai mult decât atât, citim împreună pentru a crește împreună! Citim împreună deoarece acest lucru ne aduce bucurie! Citim împreună pentru a descoperi idei inovatoare, povești reale care schimbă lumea, care stârnesc în noi și între noi furtuni de idei și discuții, vise și speranțe! Nu în ultimul rând, citim împreună pentru că puterea unei cărți bune și valoroase este

extraordinară, aceasta poate schimba și răsturna lumea și ne ajută să transformăm antieroi în eroi! — Alexandra Tolnai

Ea e Rebeca și e cel mai fericit copil când primește o carte nouă. Momentan, citim împreună, dar spune că abia așteaptă să citească singură. — Tereza Rincea

Iubim cărțile, mai ales pe cele pentru copii. Suntem gemenete Natalia și Otilia Dobre, avem 7 ani și încă de la 6 ani citim singure, deseori alături de mami, fiecare din cartea aleasă. Ne plac mult cărțile cu animale, mumii și fantome, basme și legende, iar mami e fan al cărților polițiste :)
— Natalia și Otilia Dobre

Andrei, în vârstă de 4 ani și 5 luni, este pur și simplu îndrăgostit de povești. Nu este zi sau seară în care să nu citim împreună o carte. Totul a început de când era bebeluș și eu îi spuneam povești, iar de la un anșor am început să îi arăt cărți. Este încântat când primește cărți, are un zâmbet pe chip. Mă bucur mult că poveștile au reușit să îi dezvolte imaginația. — Mădălina Fasie

HUMANITAS JUNIOR PE INSTAGRAM

Le mulțumim tuturor cititorilor pasionați!